



AKCJA RATUNKOWA PO KATASTROFIE W KATOWICACH

RAPORT ZWIĄZKU ZAWODOWEGO RATOWNIKÓW GÓRNICZYCH Z UDZIAŁU W AKCJI RATUNKOWEJ PO KATASTROFIE BUDOWLANEJ W KATOWICKIEJ HALI TARGOWEJ W DNIU 28.01.2006 ROKU

W Katowicach-Bytkowie w sobotę 28 stycznia 2006 r. na kilkuset wystawców i oglądających wystawę gołębi i królików o godz. 17.15 runął dach hali targowej.

Konstrukcja stalowa hali z poziomą płaszczyzną dachu wykonaną z trapezowej blachy o wymiarach 100 na 150 metrów według relacji świadków zapadła się w kilka sekund. Z sektorów i przejść nie zaciśniętych wzdłuż ścian hali ponad 100 osób wy dostało się bez obrażeń forsując zamknięte drzwi ewakuacyjne i alarmując służby ratunkowe. Wielu poszkodowanych przygniecionych konstrukcją dachu również wykonywało telefony informując rodziny i ratowników o sytuacji oraz swoim położeniu.

Po pięciu minutach od zdarzenia przed halą pojawiły się pierwsze zespoły medyczne, Państwowej Straży Pożarnej, Policji i Żandarmerii Wojskowej. Natychmiastowo po zdarzeniu do akcji ratunkowej przystąpiły trzy zastępy (15 ratowników) z Centralnej i Okręgowej Stacji Ratownictwa Górniczego w Bytomiu. Po około godzinie pomimo dnia wolnego od pracy zmobilizowano 13 zastępów ratowniczych (65 ratowników) z Katowickiego Holdingu Węglowego S.A. oraz 5 zastępów (25 ratowników) z Zakładów Górniczych Kompanii Węglowej S.A. Łącznie do akcji ratunkowej przystąpiło 105 ratowników górniczych.

Akcją kierował Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej w ramach Wojewódzkiego Sztabu Zarządzania Kryzysowego. Po kilku minutach od zdarzenia poszkodowani otrzymali fachową pomoc służb medycznych i ratowniczych różnych profesji. Na miejsce tragedii przybyły wyspecjalizowane grupy poszukiwawcze z psami potrafiącymi wskazać miejsce poszkodowanych, wśród nich byli ratownicy górscy. W apogeum akcji około godziny 24.00 zwałowisko przebiegało ręcznie 1300 ratowników. Od początku ratownicy podjęli wyścig z czasem potęgowany świadomością spadającej temperatury do -18°C .

Najpraktyczniejszym sposobem dotarcia do ofiar bez możliwości wprowadzania ciężkiego sprzętu okazały się stojaki pneumatyczne i poduszki powietrzne podnoszące elementy blachy i stalowych żeber konstrukcji. Niezastąpione były nożyce rozwieraki, podciągarki i piły tarczowe. Nie licząc ponad półmetrowej warstwy śniegu, w połowie

złodowaciałej, która zalegała na dachu i mogła być przyczyną zawałenia ratownicy górniczy znaleźli się w typowej akcji zawałowej jaką wiele razy doświadczyli podczas ćwiczeń i katastrof w zakładach górniczych.

Po wycięciu w zalegającym dachu wielu tuneli do centralnie przyciśniętych ofiar ratownicy odczuwali opary powodowane różnicą temperatury wymieszane z zapachem krwi. Przy wydobywaniu poszkodowanych konstrukcja pracowała i zagrażała zawałeniem się na ratowników. Dzięki kamerom termowizyjnym stwierdzono, że w tunelach ratunkowych pomiędzy posadzką a dachem utrzymywała się dodatnia temperatura około $+2^{\circ}\text{C}$. To oczywiście zwiększało szansę skutecznej pomocy i dotarcia do ocalałych przed wycięciem. W 5 godzin akcji czyli do godziny 22.00 ratownicy różnych ekip wydobyli 141 rannych przekazując ich służbom medycznym. Fakt, że tylko 2 osoby w skutek obrażeń zmarły w szpitalach, świadczy o profesjonalizmie ekip ratunkowych. W opisanym czasie uwolniono wszystkie osoby, które nie zginęły bezpośrednio pod zwałowiskiem. Poszkodowani na zwołania ratowników odpowiadali tylko do 22.00 - po tej godzinie wyciągano zwłoki. O godz. 1.00 w nocy w miejscu akcji zarządzono całkowitą ciszę. Specjalnie przeszkolone psy nie wskazywały żadnego miejsca w którym mogły oczekiwać pomocy żywe osoby. Ten stan potwierdziły kamery termowizyjne.

Do świtu wydobyto 65 zwłok. Ostatnią 66 ofiarę dostępną ratownikom ze względu na wyjątkowo trudne zakleszczenie wydostano w niedzielę po 20 godzinach akcji. Akcję ratowniczą na tym etapie bez udziału ciężkiego sprzętu rozbiórkowego uznano za zakończoną.

Bilans ratunkowy górniczych służb ratownictwa przedstawia się następująco:

- 15 ratowników Centralnej i Okręgowej Stacji Ratownictwa Górniczego w Bytomiu zdołało uratować 7 poszkodowanych i wydostać 10 ofiar śmiertelnych
- 65 ratowników Katowickiego Holdingu Węglowego S.A. wraz z ratownikami KWK „Kazimierz Juliusz” uratowało 5 poszkodowanych i zdołało wydostać 14 ofiar śmiertelnych
- 25 ratowników Kompanii Węglowej S.A. uratowało 1 poszkodowanego i zdołało wydostać 5 ofiar śmiertelnych.

Łącznie ratownicy górniczy przy pomocy straży pożarnej i żandarmerii uratowali 13 poszkodowanych i wydostali 29 ofiar śmiertelnych.

Ten bilans jest rzetelnym i wymiernym obrazem udziału ratowników górniczych w solidarnej akcji ratowania poszkodowanych w katastrofie budowlanej zaistniałej w Katowickiej hali targowej w pierwszych 12 godzinach akcji. Istotnym wsparciem górników dla ofiar tragedii było zorganizowanie

punktu krwiodawstwa przy KWK „Bielszowice” i dar krwi górników dla ofiar katastrofy .

Jesteśmy pod wrażeniem działań Wojewódzkiego Sztabu Zarządzania Kryzysowego. Komendant Wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej wykazał, że w przypadkach losowych nie przeszkadza brak uregulowań prawnych koordynujących wszystkie służby ratownicze. Wierzymy, że katowicka katastrofa w krótkim czasie wypełni istotną lukę prawną. Zorganizowanie udziału tak wielu ekip ratowniczych medycznych i wolontariuszy wraz z cennym udziałem żandarmerii wojskowej i policji dowodzą, że w województwie Śląskim jesteśmy gotowi podjąć najtrudniejsze wyzwania.

Ekipie Rządowej należy podziękować za błyskawiczne, osobiste zaangażowanie, co z pewnością niezwłocznie wypełniło ewentualne braki decyzyjne sprzętowe i budżetowe. Myśląc o braku regulacji prawnych pod rozwagę zadajemy pytanie jaki wymiar miałyby katastrofa pod względem mobilizacji służb ratowniczych gdyby do katastrofy doszło w międzynarodowych halach targowych w Poznaniu lub w innym mniej uprzemysłowionym rejonie Polski?

**Przewodniczący
Zarządu Krajowego Związku Zawodowego
Ratowników Górniczych w Polsce
Piotr Luberta**

Bytom, dnia 30 stycznia 2006 r.

**Wszystkim biorącym udział w akcji ratowniczej
wyrażam serdeczne podziękowanie w imieniu
związkowców zrzeszonych w OPZZ**

**Jan Guz
Przewodniczący OPZZ**

KOMUNIKAT TRÓJSTRONNEJ KOMISJI DO SPRAW SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH Z PLENARNEGO POSIEDZENIA W DNIU 30 STYCZNIA 2006 ROKU

W gmachu Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej przy ul. Nowogrodzkiej 1/3 w Warszawie odbyło się dziś trzydzieste czwarte posiedzenie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, podczas którego przedstawiono informacje przewodniczących zespołów problemowych ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz ds. ubezpieczeń społecznych o wynikach dyskusji w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozpoczynając posiedzenie przewodniczący Komisji Krzysztof Michałkiewicz wręczył akty powołań na nowych członków Komisji Trójstronnej a mianowicie: Robert Kwiatkowski - Podsekretarz Stanu w MPiPS, Anna Gręziak - Podsekretarz Stanu w MZ, Stanisław Sławiński - Podsekretarz Stanu w MSP, Michał Orozdek - Szef Gabinetu Politycznego w MG, Jacek Męcina - PKPP Lewiatan.

Następnie Stefan Kubowicz, przewodniczący zespołu problemowego ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych, przedstawił w imieniu swoim i Jana Klimka, przewodniczącego zespołu problemowego ds. ubezpieczeń społecznych, sprawozdanie z prac zespołów nad zwiększeniem wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS.

Podczas wspólnego posiedzenia w dniu 30 stycznia 2006 r. odbyła się dyskusja na temat zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent, zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia

1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.). W przyjętym stanowisku uznano, że nie ma możliwości rozpoczęcia negocjacji w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji. Strona rządowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie propozycji zwiększenia waloryzacji emerytur i rent w 2006 r. o 0,0 %. Propozycja ta została przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 30 listopada 2005 r. Ponadto, Sejm już uchwalił ustawę budżetową na rok 2006, w której ww. propozycja wskaźnika znalazła swoje odzwierciedlenie. Przedstawiciele strony rządowej poinformowali partnerów społecznych, iż zaplanowana na marzec br. waloryzacja emerytur i rent odbędzie się bez zakłóceń.

W związku z powyższym Komisja Trójstronna nie osiągnęła porozumienia w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2006 r.

Przewodniczący Komisji Krzysztof Michałkiewicz poinformował, że należy powrócić do negocjacji w sprawie wskaźnika emerytur i rent w aspekcie zmian systemowych.

Trójstronna Komisja przyjęła Uchwałę w sprawie ograniczenia środków w budżecie państwa na funkcjonowanie tej Komisji w której zwróciła się z apelem do Sejmu, Senatu i Rządu o zagwarantowanie środków finansowych, które umożliwią sprawne funkcjonowanie dialogu społecznego. Ponadto strona rządowa zobowiązała się do zgłoszenia w terminie 7 dni wniosku o zwiększenie środków z rezerwy budżetowej do wysokości 4,5 mln na funkcjonowanie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

**Strona pracodawców
Strona związkowa
Strona rządowa**

Warszawa, 30 stycznia 2006 r.

USTALENIA ZE WSPÓLNEGO POSIEDZENIA ZESPOŁÓW PROBLEMOWYCH TRÓJSTRONNEJ KOMISJI DS. BUDŻETU, WYNAGRODZEŃ I ŚWIADCZEŃ SOCJALNYCH I DS. UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH W DNIU 30 STYCZNIA 2006 ROKU

Podczas wspólnego posiedzenia Zespołów problemowych Trójstronnej Komisji ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych i ds. ubezpieczeń społecznych w dniu 30 stycznia 2006 r. odbyła się dyskusja na temat zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent, zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.).

Ustalono, co następuje:

1. Uznano, że nie ma możliwości rozpoczęcia negocjacji w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji. Strona rządowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie propozycji zwiększenia waloryzacji emerytur i rent w 2006 r. o 0,0%. Propozycja ta została przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 30 listopada 2006 r. Ponadto, Sejm uchwalił ustawę budżetową na rok 2006, w której ww. propozycja wskaźnika znalazła swoje odzwierciedlenie.
2. Przedstawiciele strony rządowej poinformowali partnerów społecznych, iż zaplanowana na marzec br. waloryzacja emerytur i rent odbędzie się bez zakłóceń.
3. Jednocześnie strona rządowa i strona społeczna Trójstronnej Komisji wyrazili gotowość do dalszych prac w zakresie waloryzacji emerytur i rent.

Stefan Kubowicz
Przewodniczący Zespołu ds. budżetu,
wynagrodzeń i świadczeń socjalnych
Jan Klimek
Przewodniczący Zespołu ds. ubezpieczeń
społecznych